

[Thestrup.]

klart frem, at de 200 mill. kr. skulle forstås som et beløb ved siden af den stigning, som alligevel ville være kommet i den gamle aldersrenteordning. Om prisudviklingen og dens indflydelse blev der intet sagt i 1956, uagtet ministeriernes beregninger var baseret på pristallet for juli 1955, altså et pristal, der var mere end et år gammelt ved lovens vedtagelse.

Det må være en finansministers opgave at vejlede folketinget med hensyn til de udgifter, der er forbundet med en ny lovs vedtagelse. Det ville have været god vejledning, hvis folketinget i september 1956 havde fået at vide, at udgiften to år senere ville være omtrent 400 mill. kr. større.

I stedet for fik folketinget en halv sandhed om, at der ville komme en merudgift på 200 mill. kr., hvis man fandt det berettiget og var tilstrækkelig skarp-sindig til at se bort fra så temmelig afgørende faktorer som prisstigning og forøgelse i antal af gamle, og så har yderligere denne halve sandhed vist sig at være højst tvivlsom, fordi det ikke var 200, men formentlig 310 mill. kr. som ovenfor vist.“

Det står således fast, at statsbudgettet stiger. Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen har påvist, at statsbudgettet optager en stadig større del af nationalproduktet. Det vil i realiteten sige, at staten til sine udgifter skal bruge flere og flere af de penge, som landets befolkning tjener. Lad så være, at jeg har brugt gale tal, lad være, at der ikke i den periode, jeg har nævnt, er sket en fordobling, så står dog tilbage, at statsbudgettet vokser og vokser, og jeg tror, at mange med mig finder stigningen foruroligende. Det er heroverfor, jeg hævdede og hævder, at der fra den højtærede finansministers og hans regerings side føres en klar og målbevidst politik, der går ud på at drage mere og mere, det ene område efter det andet, ind under statens herredømme. Og jeg vil da gerne spørge den højtærede finansminister: er dette ikke tilfældet? Er dette da ikke netop den politik, som ministeren har gjort sig til talsmand for i sin Nakskovtale i sin tid og i sin tale om investeringernes prioritetsstilling? Er der sket en ændring i den højtærede ministers

anskuelser? Thi hvis den højtærede minister er ved at slå ind på det, man i almindelighed betegner som en borgerlig politik — d. v. s. en politik, der ikke vil udvide statens indflydelse, men trænge den tilbage, og som ser som sit vigtigste formål ikke at lade staten først sørge for sine egne investeringer og så lade erhvervslivet klare sig, som det kan — hvis ministeren har ændret anskuelse på disse punkter, kan ministeren være sikker på vor støtte.

Det kan være meget godt, at den højtærede finansminister dokumenterer sine modstanderes og herunder mine fejltagelser med hensyn til budgettets tal, men det er jo ikke det, der er det afgørende; det er ikke en kappestrid om, hvem der er den dygtigste debattør eller den bedste nationaløkonom — på disse punkter erkender jeg min absolutte underlegenhed over for den højtærede minister. Det, det drejer sig om, er at få at vide: i hvilken retning agter den højtærede finansminister at lade vor stats økonomiske politik gå? Er det frem mod større og større indgriben, mod større og større budgetter og mod større og større skatter, eller vil den højtærede finansminister bremse op, afvikle og stræbe imod nedsættelse eller dog i alt fald ikke forøgelse af de beløb, den enkelte statsborger skal erlægge til staten?

Lannung: Jeg vil gerne takke den højtærede forsvarsminister for hans svar til mig vedrørende en sikring af revisionsdepartementets adgang til at se de for en forsvarlig revision nødvendige kontrakter m. v., og jeg håber, at den højtærede forsvarsminister fortsat vil have det af mig rejste spørgsmål under observation. Da den hidtil tilbudte og i hovedrevisoratets beretning nærmere beskrevne ordning efter de af revisionen tagne forbehold, som også har fundet udtryk i beretningen, vel kan befrygtes ikke i alle tilfælde at være fuldt tilfredsstillende for revisionen, går jeg ud fra, at den højtærede forsvarsminister i givet fald vil tage sig af spørgsmålet.

Må jeg også sige tak for de øvrige svar. Må jeg med hensyn til redegørelsen vedrørende forswarets benzinformbrug sige, at jeg har haft lejlighed til at forelægge disse oplysninger for en af mine hjemmelmænd, som over for mig gentager, at stillingen